

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 20 Ἰουνίου 1902.

Εἰς τὴν βοήν καὶ τὴν τρικυμίαν, ἣν ἐξήγει-
ρεν ἐκ παιδικῆς μάλλον περιεργείας ἢ εἰλικρι-
νοῦς ἐνδιαφέροντος, τῆς συλλήψεως τοῦ Πανο-
πούλου ὁ ἄνεμος, εἰς τὴν παραχρῆν, τὴν ἐκ
τῶν φυλακίσεων τῶν Βουλγάρων ἥτις ἐπανε-
φερεν ἡμῖν τὴν ἀνάμνησιν, φεῖ! μόνον τὴν
ἀνάμνησιν, ὅτι πέραν τοῦ Ὀλύμπου καὶ πέραν
τοῦ Ἀράχθου ἑκατομύρια ἀδελφῶν ἡμῶν κύ-
πτουσι τὸν αὐχένα πρὸ βδελυρωτάτης τυραν-
νίας καὶ εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα εἰς ἀγριώτα-
τον φυλετικὸν καταδιωγμὸν, ὅτι ὡς ἀνομολό-
γητοι σύμμαχοι αἱ δύο ἀπὸ μιᾶς καὶ πλέον χι-
λιετηρίδος πολέμιοι φυλαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ γέ-
νους, οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Σλαῦοι, ἀπὸ βορρᾶ καὶ
ἀνατολῶν μετὰ ἡρωικὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀν-
τίστασιν συναντηθέντες ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς χει-
ρονήσου ἐξακολουθοῦσι τὸ ἔργον τοῦ ὀλέθρου
κατὰ παντός, ὅτι ἑλληνικὸν, εἰς ταύτην τὴν
πρόσκαιρον ἀνεμοζάλην ἐν μετρίοις δειλίᾳ
παρήλασαν σχεδὸν ἀπαράτηρα σημαντικώ-
τατα γεγονότα.

Ἀλλὰ οὐ θὰ ἐμελεῖτο τὰ γεγονότα ταῦ-
τα, θὰ ἡρμηνεύετο ἡ σημασία αὐτῶν καὶ θὰ
ἀνελύοντο τῆς ἐρέυντης ταῦτα τὰ περίεργα ὡς
διδαγμα ἀναγκαζόμενα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν,
ὅπως ἀναβαρρῆσαι ἐκ τῆς κυλιόμενης καθ' ἡ-
μέραν ἀθλιότητος ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐπονειδι-
στος κερδοσκοπικῆς δημοσιογραφίας, ὅπως ἀ-
ρυσθῇ τὴν ἐκ τῶν ἰδίων δυνάμεων πίστιν ἐπὶ τὸ
μέλλον του.

Διακόσια χιλιάδες παίδων κατὰ τὰς ἐβδό-
μαδας ταύτας, τὴν παρελθούσαν καὶ τὴν ἐνε-
στῶσαν, ἐκλήρυναν πρὸ τῶν διδασκάλων καὶ
τῶν γονέων αὐτῶν να παραστήσασιν τοὺς καρ-
πούς, οὓς μοχθήσαντες ἔδρεψαν καθ' ὅλον τὸ
ἔτος, τοὺς καρπούς, ἐξ ὧν ἄριστα κρίνεται
ποία ἔσται τῆς αὔριον ἡ Ἑλλάς, ποίας ἐλπι-
δας ἔχει νὰ ζῇ ὡς κράτος καὶ ὡς φυλὴ.

Τίς ἡσχολήθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας
περὶ τοῦ σπουδαιότητος τοῦτου θέματος, τίς
ἐξῆρε τὴν πρόδοον ἢ ἤλεγξε τὴν στασιμότητα,
τίς ἀνεῦρε τὰς ἐλλείψεις καὶ τίς προέτεινε τὴν
διόρθωσιν τῶν πλημμελομένων; Ποῦ τὰ εἰ-
δικὰ περιοδικὰ, οἷα ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτι-
σμένου κόσμου, τὰ προσωρίματα νὰ βοηθῶσι
τὸ ἔθνος εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως
του, τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς
ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐπιρρώσεως τῶν
ἡλικίων καὶ ὑλικῶν δυνάμεων του, ποῦ ὁ ἡμέ-
ρησιος τύπος ὁ διεργαζόμενος τὰς ἀνάγκας τῆς
κοινωνίας καὶ ὑποδεικνύων τὰ μέσα τῆς θερα-
πείας, ὅπως στεντορεῖαν ῥῆξιν δι' εἰδικῶν κα-
λῶν τὴν κραυγὴν του πρὸς διόρθωσιν τῶν
ἀτελειῶν, οἷα ἀτυχῶς πλείστα ὑπάρχουσιν ἐν
τῇ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσει;

Καὶ αἱ διακόσιαι ἐκεῖναι χιλιάδες τῶν Ἑλ-
λῶν τῆς αὔριον, τοῦτ' ἔστιν ὅλη ἡ Ἑλλάς,
ὁ στρατός καὶ ἡ διοίκησις αὐτῆς, οἱ ναῦται
καὶ οἱ ἔμποροι, οἱ βιομήχανοι καὶ οἱ τεχνῖται,
οἱ νομοθέται καὶ οἱ δικασταί, οἱ γεωργοὶ καὶ
οἱ τραπεζίται, ὅλοι οὗτοι παρηγωνίσθησαν
πρὸ ἐνὸς κοινοῦ λωποδύτου καὶ ἡ μορφή του
κατασκευάσθη ἐπισκίασεν ἐν τῇ προσοχῇ ἀ-
θλιωτάτου τύπου τὴν ζωσαν καὶ ἐργαζομένην
καὶ προοδευούσαν Ἑλλάδα, διότι ἀληθῶς προ-
οδεύει ἡ Ἑλλάς παρὰ πάντα τὰ προσκόμματα,
παρὰ τὴν τελείαν ὑπὸ τῶν τεταγμένων ἐγκα-
τάλειψιν τῆς, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκπαιδεύσει τῆς.
Ἀληθῶς δὲν εἶναι αὕτη, οἷα ἔπρεπε νὰ εἶναι,
διὰ τὴν μάλλον θερμουργὸν καὶ τὴν μάλλον
νοήμονα τὴν φυλὴν τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' εἶ-
ναι ὑπερτέρα τῆς πρὸ δέκα ἐτῶν, ἀλλ' εἶναι
ἀσυγκρίτως κρείσσω τῆς πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν.

Ἀπὸ τούτων τῶν μυριάδων ἡμεῖς τοῦλάχισ-
τον μετὰ πίστει ἡντημένη ἀπὸ ψυχραίου
μελέτης ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ὑγιεινέραν αὔ-
ριον τὴν Ἑλλάδα, ὑγιεινέραν ὅχι ἄλλων λαῶν,
τῶν γειτονικῶν μάλιστα ἐν τῇ χειρονήσῳ ταύτῃ
λαῶν, ἀλλ' ἐαυτῆς ὑγιεινέραν, εὐσταθέστερον
ἀφιερωμένην εἰς τὴν ἐπιδιώξιν τῶν δικαίων
τῆς τῶν ἐθνικῶν, σωφρονέστερον ἐπιμελουμέ-
νων τῶν κατ' οἶκον, δεξιότερον διεξάγουσαν
τὸν μέγαν καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα τῆς ἐν παντὶ
πρωτοστατήσεως ἐν ἀπάσαις ταῖς χώραις τῆς
Ἀνατολῆς, ταῖς χώραις, ἃς αὕτη ἀπ' αἰῶνων
ᾤκησεν, ἐξέμυσσε διὰ τοῦ αἵματός τῆς, ἐδόξεσε

δι' ἀπαραιμίων κατορθωμάτων νοῦ καὶ βρα-
χίονος.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἔχει σήμερον, ἀσυγκρίτως
καλλίτερα οὕσα, ἢ οἷα παρίσταται, δὲν ἀμνη-
μονεῖ τῶν πρὸς τὸν πολιτισμὸν ὑποχρεώσε-
ως, δὲν λησμονεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς πρὸς
τὴν ὁλοσχερῇ ἐπικράτησιν ἐν τῇ ἀνατολικῇ
τῆς Μεσογείου λεκάνῃ, ἥτις ἐναγκαλίζεται τὰς
ἑλληνικὰς ἐκεῖνας χώρας καὶ ἥτις ὁσημέραι
ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὴς τὴν οἰκίαν καὶ γινώρι-
μον κυριαρχίαν τῆς ἑλληνικῆς μεγαλουργίας.

Γοργότατα μεγαλύνεται καὶ εὐρύνεται ἡ
ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ δρᾶσις τοῦ Πειραιῶς,
πλὴν δὲ τῶν ἐπιτελουμένων ἐν αὐτῷ ἄλλων
ἔργων τῶν προσωρίμων νὰ αὐξήσῃ τὴν
θαυμασίως καλπάζουσαν κίνησιν του, τὸ ἀγ-
γελμα μόνον, ὅτι ὁ μέγας ἑλληνικὸς ἐμπολι-
τικὸς οἶκος τῶν Βαλκανίων ἐγκαταλείπει τὸ
ῥωσικὸν ἔδαφος καὶ ἔρχεται, ἵνα ἐγκαταστήνῃ
ἐν Πειραιῇ, ἥκει νὰ ἀπασχολήσῃ καὶ τύπον καὶ
δημοσίαν γνώμην καὶ κυβέρνησιν περὶ τοῦ τίνα
τὰ πρακτέα, ὅπως μὴ ἀνακοπῇ ἢ τοιαύτῃ τῆς
ἑλληνικῆς ναυτικῆς πρόδοος, ὅπως ἀρθῶσι τὰ
νῦν παρεμβαλλόμενα προσκόμματα ὑπὸ ἀ-
θλιωτάτης νομοθεσίας καὶ ἀσυνειδήτων ὀργά-
νων τῆς πολιτείας, ὅπως τελευταῖον μετὰ προ-
νοητικῆς διορατικότητος μελετηθῶσι τὰ δέοντα
γενέσθαι, ἵνα καταστή, ὅπως πράγματι θὰ κα-
ταστή, ὁ Πειραιῶς ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος
τῆς Μεσογείου λιμὴν. Διότι ἐν τοῖς πλείστοις
ἡ πολιτεία κρίνουσα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐξ
ἐαυτῆς σμικρὰν ἐφαντάσθη τὴν πρόδοον καὶ
σμικρὰ ἔλαβε μέτρα, ὅστερον δ' ἀπεκαλύφθη,
ὅτι οὐδεμία ὑφίστατο ἀναλογία τῶν φροντίδων
αὐτῆς πρὸς τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόδοον. Ἀπό-
δειξις οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς ὁ
λιμὴν, ἡ δεξαμενὴ τοῦ ναυστάθμου, ἵνα μὴ
μυρία ἄλλα ἀναφέρωμεν.

Εἰς τὰ εἰς ἄκρον εὐσιώνιστα ταῦτα γεγονότα
προσετέθησαν δύο ἄλλα οὐχ ἥσσον σημαντικὰ
ἢ πρὸς ἴδρυσιν νομισματικοῦ μουσείου ἐν
Ναυπλίᾳ δωρεὰ τῆς νομισματικῆς συλλογῆς
τοῦ Γλυμενοπούλου καὶ ἡ πρὸς τὸ ἔθνος δω-
ρεὰ τῆς πολυτιμοτάτης ἀρχαιολογικῆς συλλο-
γῆς τοῦ Καραπάνου. Διότι τὰ γεγονότα
ταῦτα δὲν παρέχουσι μόνον τὴν παρηγορίαν
ἐπὶ τῷ ὅτι ἀκοίμητον ἐν τοῖς Ἑλλήσι διατε-
λεῖ αἰσθητὴ τὸ εὐγενέστατον τῆς φιλοπατρίας
συναίσθημα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν ἐπὶ τῷ
ὅτι νέοι θησαυροὶ πολιτισμοῦ κοσμοῦσι τῆς
Ἑλλάδος τὰ μουσεῖα καὶ δεικνύουσιν εἰς τοὺς
ξένους μὲν προσκυνητάς, ὅτι τῶν προγονικῶν
κειμηλίων εἰμεθα πιστότατοι φύλακες, παρ-
έχουσι δὲ εἰς τὰς γενεὰς τῶν Ἑλλήνων πρό-
χειρα τὰ μέσα νὰ διδασθῶσιν οἱ ὑπῆρξαν ἄλ-
λοτε, οἱοὶ πρέπει νὰ γίνωσιν αὐτοὶ, μεταγγί-
ζοντες τὴν ῥῆξιν τὴν παρ' ἀνθρώποις εὐγενε-
στάτην τῆς μελέτης, ἐξημερώνοντες τὴν αἰ-
σθησιν καὶ εὐρύνοντες τὴν διάνοιαν.

Τοιαῦτα ἡμεῖς εἶδομεν συμβαίνοντα κατὰ
τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Ἑλλάδι καὶ τοιαῦτα
παραθέτομεν ταῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν. Διότι θὰ
ἡδικοῦμεν ἄλλως αὕτην, ἐὰν ἐβάπτομεν τὸν
ἡμέτερον κάλαμον, ὅπως ζωγραφίσαιμεν αὐ-
τήν, εἰς τὸν παρασκευασθέντα βόρβορον περὶ
τὴν μορφήν κοινοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ
προστύχου ἐγκληματίου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἀποπείρα ἀρπαγῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας
ἐν Προσετείῃ. — Ταφὴ βουλγάρου ιε-
ρέως ἐν ἑλληνικῷ νεκροταφείῳ. — Δωρο-
δοκία τοῦ Μουδρίου ὑπὸ τῶν Βουλγά-
ρων. — Ἀντίστασις τῶν ἡμετέρων. — Νο-
μοταγῆς ἐνέργεια Μουτσερίφου Δράμας
καὶ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Θεσσαλονί-
κης. — Ἐκταφὴ τοῦ ιερέως τῶν Βουλ-
γάρων καὶ νίκη τῶν ἡμετέρων.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Δράμας τὰ ἐπόμενα
ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1902.

Ἐν Προσετείῃ διωρον ἀπεχούση τῆς Δράμας
κομπούλει, ἣν οἰκοῦσιν ὁμοῦ Βούλγαροι σιγματι-
κοὶ καὶ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι συνῆθη τῇ 26 Μαΐου
καὶ παρετάθη ἐπὶ δύο ἡμέρας τὸ ἐπόμενον ἐπι-
σάδιον, ὅπερ μαρτυρεῖ τοῦτο μὲν τὴν ἀγρίαν ἀρ-

πακτικοτητα τῶν Βουλγάρων, τοῦτο δὲ τὴν ἱε-
ραὶ ἐμμενον ἀφοσίωσιν, ὑπερτέραν παντὸς ἐπαίνου,
τῶν ἡμετέρων εἰς τὰς ἱεράς παραδόσεις τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους.

Θανόντος τῇ ἐσπέρᾳ τοῦ Σαββάτου 25 Μαΐου
τοῦ σχηματικοῦ ιερέως τῶν Βουλγάρων ἀνεμένοτο
ἡ ταφὴ νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν νεκροταφείῳ.
Ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐδόξε τοῖς ὀπαδοῖς τοῦ Ἐξάρχου
καὶ τοῦ πειθηνίου τούτου τέκνου Σαράφωφ. Ἡ ἀρχὴ
αὐτῶν εἶναι νὰ ἐπιλαμβάνωνται πάσης εὐκαιρίας,
ὅπως δημιουργήσῃσι τιτελισμένα γεγονότα καὶ νο-
μιμοποιήσῃσι τὴν ἀρπαγὴν ξένων δικαίων τοιαύ-
την εὐκαιρίαν ἐπὶ τὸν θάνατον τοῦ ιερέως
τῶν, ἀνεῖ δὲ οὐδενὸς διαταγμῷ ἤρχισαν οὐρύττον-
τες τάφον ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἥτις ἀνή-
κει δυνάμει ἰδίῳ σουλτανικῷ φερμανίῳ εἰς τοὺς
Ἕλληνας ὀρθόδοξους.

Ἀμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ γεγονότος οὗτοι ἐσχη-
ματίαν αὐθαρεῖ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἐπομένων κυ-
ριων Κ. Ράγχι, Λεωνίδου Βουλγαρίδου καὶ Λεω-
νίδου Στοϊμένου ἐκ τῶν προϋχόντων τῆς Κοινοτή-
τος, ἀνδρῶν ζηλωτῶν τῶν πατρῶν καὶ ἐτοιμῶν
πάσης θυσίᾳ νὰ ὑπερασπίσῃσι τὰ κεκτημένα δίκαια
τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἥτις καὶ ἀπετάθη
πρὸς τὸν ἐν Προσετείᾳ ἐδρεύοντα ἑπάρχον (Μου-
δρίην) ἐξαίτησας τὴν παρακώλυσιν τῶν Βουλγά-
ρων ἀπὸ τῆς βεβηλώσεως τοῦ χώρου ἐκείνου, τοῦ
ἀφιερωμένου μόνον εἰς τὴν ταφὴν ὀρθόδοξου ιε-
ρέως. Ἀλλὰ παραδόξως ὁ Μουδρὴς οὗτος ἀνέ-
κρουσεν ὀλίγας ὥρας βραδύτερον ἀποτόμως πρύ-
μναν. Τί συνέβη, εἶναι εὐ ὄντων. Το βουλγαρικὸν
χρυσὸν ἱθαυματούργησεν. Ἐν ᾧ τὸ κατ' ἀρχὰς
ὑπεσχηθὲν ὑποστήριξιν εἰς τοὺς ἡμετέρους, ὅστερον
εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν, δι' ἣς ἰδὼμεν αὐτῷ, ὅτι
ἐν μὴ εὐρωπ. παρ' αὐτοῦ τὸ δίκαιον θὰ ἀποτα-
θῇ πρὸς τοὺς προϊσταμένους του, ἀντέταξεν ἀπει-
λὰς, ὅτι θὰ σταίῃ δειμίους εἰς Δράμην τοὺς ἐπι-
μένοντες περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων.
καὶ θὰ θεωρήσῃ αὐτοὺς ὡς πρωταίτιους στάσεως
κατὰ τῶν καθεστῶτων. Οἱ ἐπίτροποι τῆς ὀρθο-
δόξου κοινότητος βλέποντες, ὅτι ἐκινδύνευον ἡ Ἐκ-
κλησία αὐτῶν ἀπετάθησαν πρὸς τὸν ἀρχιερατικὸν
ἐπίτροπον ἐν Δράμᾳ, τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Γρη-
γόριον Ὁρολογῶν, ἄνδρα βέκην καὶ πεφωτισμένον
τῆς Ἐκκλησίας στρατιώτην, εἰς οὗ τὰς ἐνεργείας
ὀρεῖται ἡ τελικὴ τῶν ἡμετέρων κατήχησις.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Μουδρὴς Προσετείᾳς προ-
βλέπων ταραχὰς προσέκαλες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
ταφῆς τὸν σχηματικὸν ιερέως λόγον στρατιωτῶν,
δι' οὗ ἀπειμάκρυνε τοὺς ἄνδρας, ἰδὼς τοὺς Ἕλληνας,
ἀφῆκε δὲ πρὸ τοῦ τάφου γυναῖκας σχηματικῶν,
αἵτινες καὶ ἐνεταφίσαν τὸν Βούλγαρον ιερέα. Αἱ
γυναῖκες αὗται παρεστήσαν ἐκεῖ, ὡς ἐκ τῶν ὑστε-
ρων ἀποδεικνύεται, τῇ συμβουλῇ τοῦ πρωτοτύπου
τούτου μουδρίου.

Τότε ἀπετάθησαν καὶ πάλιν οἱ ἡμέτεροι πρὸς
τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον, ὅστις ἔσπευσεν καὶ
προέβη εἰς ἐντοτάτας παραστάσεις πρὸς τὸν μου-
τσερίην Δράμας. Ἀνὴρ δίκαιος οὗτος καὶ φιλό-
νομος διετάξε μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἀποφάσεώς του
ὑπὸ τοῦ ἐξοχωτάτου Γεν. διοικητοῦ Θεσσαλονίκης
Χασάν Φεχμὴ πασᾶ ἀυθαρεῖ τὴν ἐκταφὴν τοῦ
σχηματικοῦ ιερέως καὶ τὴν μεταφορὰν τοῦ πτώ-
ματος εἰς τὸ βουλγαρικὸν νεκροταφεῖον. Τοῦτ' ὅπερ
καὶ ἐγένετο τῇ τρίτῃ ἀπὸ τῆς ταφῆς ἡμέρας.
Ἡ κοινότης Προσετείᾳς ἀνέκτισε τὸ θάρος τῆς
ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν δικαίων τῆς καὶ αἰσθάνεται ὑπερη-
φάνειαν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ ἀνδραγῇ ἐνεργείας τῶν
ἐπιφανῶν τέκνων τῆς, ἅτινα ἀπέτελεσαν τὴν ἐπι-
τροπὴν, ὅσην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἀρχιερατικὸν
ἐπίτροπον κ. Ὁρολογῶν, ἄνδρα τιμῶντα τὴν Ἐκ-
κλησίαν μας.

Ἀποτυχόντες ἤδη οἱ Βούλγαροι ἐν τῷ ἀγγελη-
ματι τούτῳ θὰ τραπῶσι τὰς ἄλλας γνωστέας αὐ-
τοῖς ὁδοὺς τοῦ ἐγκληματος, μανθάνω μάλιστα ἤδη,
ὅτι τῇ αὐτῇ τῇ ἐκταφῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο ἀπόπειρα
πρόνου ἀποτυχούσα καθ' ἑνὸς τῶν τριῶν μελῶν τῆς
ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ πέποιθε, ὅτι οὐδεὶς διὰ τῶν αἰ-
μῶν τούτων μέσων θὰ ἐπιτύχῃσι τῶν βδελυρῶν
σκοπῶν των.

Ἐπιτίμωσις τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονί-
κης ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων. — Τῶν Θεσ-
σαλονικέων ἡ ἐθνοπραγία διαγωγῇ.
Τί πρὸς ἡμᾶς ὁ Φερμυλιανός. — Ἡ πο-
λιτικὴ τῆς Ρωσίας. — Φόνος τοῦ ἀρχι-
στυνόμου Σκοπίων ἐν τῷ Ρωσικῷ προ-
ξενείῳ τῆς πόλεως ταύτης.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ
14 Ἰουνίου 1902.

Ἡ χειροτονία τοῦ Φερμυλιανοῦ μετὰ τὴν στάσιν
τῶν ἡμετέρων ἐνταῦθα ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἐν Δε-
δαγατῇ, ὅπου χθὲς τὴν πρῶτην κατηνύνηθη ὁ ἐψη-
φισμένος Μητροπολίτης Σκοπίων συνοδικόμενος ὑπὸ

τοῦ υποπροξένου Ρωσίας καὶ τοῦ προξένου Σερβίας
φερόντων τὴν ἐπίσημον αὐτῶν στολὴν.

Ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος ἐδεῖχθη
τὴν ἐπιτίμησιν τῶν πατριαρχείων, ὡς πληροφοροῦ-
μαι, ἐπὶ τῇ διαγωγῇ, ἣν ἐπέδειξεν ὑποχωρητικὸς εἰς
τὴν ἀπαίτησιν τῶν Θεσσαλονικέων, ὅπως ἡ χειρο-
τονία τοῦ Σλαῦ ἀρχιεπισκόπου μὴ γίνῃ ἐνταῦθα.
Οὐδόλως παράδοξον καὶ νὰ παυθῇ ὁ Μητροπολίτης
κατ' ἀπαίτησιν τῆς Ρωσικῆς πολιτικῆς. Ἀλλὰ τοῦτο
τότε θὰ ἀποτελέσῃ τιμωρίαν καθ' ἡμῶν τῶν Θεσ-
σαλονικέων, οἵτινες δὲν εὐρομεν ἀξιοπρεπὲς διὰ τὸν
ἑλληνισμὸν νὰ ἐκλεγῇ ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα τῆς
Μακεδονίας ὡς τοπος τοιαύτης σλαβικῆς ἐπιδει-
ξεως. Πῶς δὲ ἡδυνάμεθα νὰ συμπρωτοῦμεν οἱ Θεσ-
σαλονικεῖς Ἕλληνες ἄνδρα, ὅστις μολὶς ἐγκαταστάθῃς
ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἑλληνος Μητροπολίτου
ἐξηγρᾶνσι τὸν ὀκτακοσιετῆ κώδικα τῆς ἑλλ. Κοι-
νότητος Σκοπίων, ἀντικατεστήσῃ τὴν ἑλληνικὴν
σφραγίδα τῆς μητροπόλεως διὰ σερβικῆς, τὰς πρῶ-
τας δ' ἀποπειράς σερβικοῦ προσηλυτισμοῦ κατη-
βυνε κατὰ τῶν ἑλλήνων τῶν Σκοπίων; Μὴ δὲ
τοῦλάχιστον τὸ Οἰκουμένικον Πατριαρχεῖον τῆς ἐν-
ταῦθα χειροτονίας τοῦ Φερμυλιανοῦ ἐξήτησεν ὡς
ἀντάλλαγμα τὴν κατάρξισιν τοῦ ἐνταῦθα σερβικοῦ
προξενείου, ὅπερ χρησιμεύει ὡς κέντρον σερβικοῦ
προσηλυτισμοῦ ἰδίᾳ κατὰ τῶν ἑλλήνων σερβομέ-
νου καὶ ὅπερ οὐδένα λόγον ἔχει ὑπάρξεως ἄλλον ἢ
νὰ στενοχωρῇ καὶ πιεζῇ τοὺς Ἕλληνας συντρέχον
οὕτω τὸ ἔργον τοῦ προσηλυτισμοῦ;

Μετ' οὗ πολὺ ὁ Φερμυλιανὸς ἐγκαθίσταται ἐν
Σκοπίοις, ἔκτοτε δὲ δὲ ἀρχιστῇ ἡ ἐρις Βουλγάρων
καὶ Σέρβων, ἡ μεγάλας ἐγκυμονοῦσα ταραχὰς. Ἀπί-
θανον δὲν εἶναι αἱ ταραχαὶ αὗται νὰ φέρωσιν ἐπὶ
τοῦ τάπητος τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ
φραίνεται ἐπιδιώκοντα ἡ ῥωσικὴ πολιτικὴ καὶ ἰσως
τοῦτο ἐξῆγε τὴν μανιῶδη ἐπιμονὴν τῆς, ὅπως ἐγ-
καταστήσῃ αὐτοὶ τὸν Φερμυλιανόν.

Πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος ἀστυνομικὸς τις κλητὴρ
ἐφρόνενεν ἐνὶ τῷ ὁμοκίῳ προξενεῖον Σκοπίων
τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας τῆς πόλεως ταύτης.
Δὲν ἐξηκρίβωθησαν οἱ λόγοι τοῦ ἐγκλήματος τούτου.

Σημ. « Ἀγῶνος ». Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας
ὁ Φερμυλιανὸς κατέστη ἀληθὴς ἀποδιοπομπαῖος τρά-
γος. Οὐδ' οἱ ὁμογενεῖς τοῦ Δεδαγατῆς δέχονται τὴν
ἐν τῇ πόλει των χειροτονίαν. Εἶδομεν μάλιστα εὐ-
ρωπαϊκὴν ἐφημερίδα παριστάουσαν τὸν πολυπλη-
κτον Φερμυλιανὸν πρὸς τὸν νὰ ἀκούσῃ τὴν πρὸ τῆς
Ὁφθλίας συμβουλὴν τοῦ Ἀμλετοῦ καὶ ἐγκλιόμενον
εἰς Μοναστήριον. Ὅπως δὴποτε ἀπέχομεν νὰ ἐπι-
βεβαιώσωμεν τὰς πληροφορίες ταύτας τοσούτο ἀνέ-
λιν, ὅσον ὁ ἐγκρίτος ἡμῶν ἐν Θεσσαλονίᾳ ἐνα-
ποκρίτης βεβαίῳ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Φερμυλιανοῦ
ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Δεδαγατῆς τῇ 13 τοῦ ὑπερμε-
σοῦτος, νεώτερα δὲ τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν
ὡς γενομένην τὴν χειροτονίαν.

ΤΑ ΕΝΘΑΣΩ

Ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς νήσου Θά-
σου. — Πόσους περιλαμβάνει συνοικι-
σμούς. — Ὁ πληθυσμὸς καὶ τὰ σχο-
λεῖα αὐτῆς. — Παραγωγή καὶ φορολο-
γία. — Ἐσωτερικὴ διοίκησις. — Ἀλλὰ
λεπτομέρειαι. — Τὰ αἷτια τῆς καταπτώ-
σεως.

(ὡς προηγούμενον φύλλον)

Ἡ παραγωγή τῆς νήσου δὲν εἶναι εὐκαταφρό-
νητος κατ' ἀναλογίαν οὐχὶ πρὸς τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ
πρὸς τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν. Πάντων δὲ τῶν προϊόντων
πρωτεύουσι τὰ ἐλαια καὶ αἱ ἐλαίαι καὶ τὸ μέλι,
εἴτα δ' ἔρχεται ὁ κηρός, ὁ μεταξοθύμνος, ἡ ξυ-
λεία, ὁ φοινὶς πενίκης, πίσσα, καπνισμὸν, οἶνος,
ὄσπρια κλπ. Ζῶσι δ' ἐπὶ τῆς νήσου περὶ τὰς
15—18.000 πρόβατων καὶ αἰγῶν. Ἡ ἀλλοτρί-
της φορολογίας τῶν τελευταίων τούτων κτηνῶν,
ἣν ἡθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ ὁ Αἰγύπτιος διοικητὴς ἐν-
θαρρυνόμενος εἰ

